

«Ja, Dominé, dat kan al raar kommen», zei een boersch gemeentelid, wien de jeugdige predikant-dichter met de voorlezing van dit gevoelig stukje begunstigd had, en wien daarin meer dan iets anders het gemoedelijk onderzoek naar den planter van dezen «telg der langvervlogen jaren» getroffen scheen te hebben. «Ja Dominé! dat kan al raar kommen. Een vliegende kraai het zoo'n aker in zen bek, laat hem hier of daar op een beluwd plekje vallen, en ziedaar!»

*Utrecht*, Nov. 1887.

---